

עמ"ת 26197/07/21 - מדינת ישראל נגד ב' ג'

בית המשפט המחוזי בירושלים

עמ"ת 26197-07-21 נ' (עציר)
תיק חיצוני: 323612/2021

כבוד השופט דוד גדעוני	בפני
מדינת ישראל	העוררת
	נגד
ב' ג' (עציר)	המשיב

החלטה

לפניי ערר על החלטת בית משפט השלום (כבוד השופט ביאלין אלעזר) מיום 12.7.21, בה הורה על מעצרו של המשיב באיזוק אלקטרוני במתחם ישיבה תורנית בנווה יעקב, זאת בניגוד לעמדת שירות המבחן שסבר שנוכח הערכת הסיכון הגבוהה לא בא בהמלצה לחלופה האמורה.

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום בו יוחסו לו באישום הראשון עבירות של תקיפה סתם - בן זוג ואיומים, ובאישום השני עבירה של תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו. בהחלטות קודמות בעניינו של המשיב נקבע כי בנוגע לעבירות של תקיפת בת הזוג והאיומים קיימות ראיות לכאורה ברף הנדרש וזאת על יסוד הודעת המתלוננת, הודעת המשיב עצמו וראיות תומכות נוספות (החלטת בית משפט השלום מיום 19.4.21, החלטת בית משפט זה (כבוד השופטת ד' כהן לקח) בעמ"ת 64205-06-21, החלטה מיום 29.6.21, ראו הפירוט בס' 10 שם). במסגרת ההליכים בעניינו של המשיב התקבלו שלושה תסקירים מאת שירות המבחן, חלקם לאחר ערר שהגיש המשיב. בסופו של יום בהחלטה מיום 12.7.21 הורה בית משפט השלום, לא בלי היסוס, ובניגוד להמלצת שירות המבחן על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני במתחם ישיבה בנווה יעקב. על כך הגישה העוררת את הערר שלפניי.

2. נתתי דעתי לכלל טענות הצדדים. בחנתי את כלל ההחלטות שניתנו בעניינו של המשיב, לרבות החלטות בית משפט זה בעררים קודמים שהוגשו. עיינתי בתסקירי שירות המבחן ונתתי דעתי לכלל טענות המשיב גם ביחס לאלה.

3. בנסיבות העניין סבורני כי דין הערר להתקבל.

4. המסוכנות העולה בעניינו של המשיב משמעותית ביותר. באישום הראשון יוחס למערער כי במהלך אירוע מתמשך דחף את המתלוננת לה נישא כחודשיים קודם לכן, בעט בה, חטף את תיקה ואת מכשיר הטלפון

הנייד שלה, השמיע כלפיה איומים כי יפגע בה וכי עליה לעשות כרצונו, קשר את ידה בחוזקה בחבל, תפס בגרונה בחוזקה, מנע ממנה לברוח מהחדר בו היו תוך שהוא בועט בה והודף אותה לאחור, המשיב הביא לנפילתה לרצפה, גרר אותה, מנע ממנה להתקשר למשטרה ובהמשך עיקם את ידה על מנת למנוע ממנה להתקשר לאמה, ולבסוף דחף אותה בכח לחדר המדרגות, הכניסה בכוח לרכבו תוך שהוא אוחז לחלופין בצווארה ובידה. אף שהמעשים נעשו ביום בודד, מדובר באירוע מתמשך ובמעשים המעידים על קיומה של מסוכנות גבוהה. לכך מצטרפת התרשמותו העקבית של שירות המבחן והתמונה העולה מהתסקירים שהגיש. שירות המבחן התרשם ממזעור וטשטוש של המשיב ביחס לדפוסיו האלימים כלפי המתלוננת, כי המשיב מתקשה לבחון את צרכי המתלוננת, כי אינו מביע אמפטיה כלפיה וכי עולה יחס של אובססיות, רכושנות ותחושות שליטה כלפיה. שירות המבחן התייחס לדברי המתלוננת כי היא חוששת לחייה אם ישוחרר. נוכח דברי המתלוננת כי המשיב ניסה ליצור עמה קשר עמד שירות המבחן גם על קיום חשש לשיבוש. שירות המבחן העריך כי קיים סיכון גבוה להישנות התנהלות פוגענית כלפי המתלוננת (תסקירים מימים 26.5.21, 22.6.21). בתסקיר נוסף התייחס שירות המבחן גם לרגשות כעס של המשיב כלפי המתלוננת והאשמתה במצבו ובקשיו של המשיב (תסקיר מיום 6.7.21). אכן, בתסקיר האחרון ציין שירות המבחן כי התרשם שמעצרו של המשיב מהווה גורם מרתיע וכי המשיב מבטא הבנה והכרה בצורך להימנע מקשר עם המתלוננת. עם זאת, לא היה בכך כדי לשנות מהערכת הסיכון הגבוהה בעניינו של המשיב ואין בכך כדי לשנות מתמונת המסוכנות המשמעותית העולה מן המשיב נוכח כלל האמור לעיל. לכך מתווספת הערכת שירות המבחן כי המשיב יתקשה לעמוד בתנאים לאורך זמן, וכי הימצאותו בתנאים מגבילים עלולה להגביר את הסיכון להתנהלות חוצת גבולות. התרשמות זו, לצד המעשים המיוחסים למשיב, מצביעה על מסוכנות בעוצמה גבוהה למתלוננת. יצוין גם שהמשיב הורשע אך לפני כשנה בעבירות של סחר בסמים מסוג מריחואנה והוא ממתין לגזר דינו (ת"פ 4906-02-19).

5. בנסיבות העניין אינני סבור כי חלופת מעצר באיזוק - בישיבה בה לומד המשיב - מספקת מענה הולם. לכתחילה סבר שירות המבחן כי אין מדובר במקום חלופה ראוי וכי יקשה על המפקחים לשמש בתפקידם. אכן, בגדרי ערר שהוגש (עמ"ת 25008-06-21) הסכימו הצדדים להצעת בית המשפט (כבוד השופט מ' אילני) כי יוכן תסקיר משלים גם לבחינת התאמתה של הישיבה למתווה של פיקוח אלקטרוני. בתסקיר שהוגש לאחר מכן נמסר כי מדובר בישיבה במתחם מגודר, כי קיימות במקום מצלמות אבטחה וכי הישיבה כוללת עד כ-50 אנשים. שירות המבחן ציין כי לא ברורה יכולתה של מסגרת הישיבה - שהיא לימודית תורנית - לאפשר פיקוח ושמירה על תנאי המעצר לאורך זמן (תסקיר מיום 22.6.21, שעל כך חזר שירות המבחן בתסקיר מיום 6.7.21; מקום החלופה נמצא ישים מבחינת גורמי האיזוק). בדיון לפני בית משפט קמא ולפניי הציגה ב"כ המשיב תמונות של המקום. מדובר במתחם שאיננו מצומצם או קטן. נוכחים בו רבים. עניין זה מקרין על יכולת הפיקוח האפקטיבית על המשיב. אינני סבור שבנסיבות העניין יש בחלופה כאמור כדי להתמודד באורח מספק עם המסוכנות העולה, ובפרט לאורך זמן.

6. לבסוף, שירות המבחן לא בא בהמלצה להורות על שחרורו של המשיב או על מעצרו בפיקוח אלקטרוני. שירות המבחן חזר על עמדתו זו גם בתסקיר האחרון. ב"כ המשיב העלתה טענות קשות כלפי שירות המבחן. אין בידי לקבל טענות אלה. לא הונחה תשתית כלשהי לפגם שנפל בהתנהלות שירות המבחן ואין כל בסיס לסבור ששירות המבחן לא פעל במקצועיות ראויה וכנדרש, כפי שקבע גם בית משפט קמא.

כידוע כאשר מדובר בהמלצות שליליות שנקבעו בתסקיר, הרי שאף שמדובר בכלי עזר לבית המשפט בלבד, נדרשים טעמים נכבדים על מנת להצדיק סטייה מן ההמלצות (מכלל רבים, בש"פ 3216/17 **היועץ המשפטי לממשלה נ' בולטיאנסקי** בפסקה 10 להחלטת כבוד השופט ע' פוגלמן (10.4.2017)).

בנסיבות העניין אינני סבור כי יש בשיקולים שפורטו על ידי בית המשפט כדי להוות הצדקה מספקת לסטייה מהמלצתו הברורה והעקבית של שירות המבחן. כאמור לעיל, המסוכנות הנשקפת בנסיבות העניין ממשיה וגבוהה. התייחסות שירות המבחן בתסקירו האחרון לכך שהמעצר מהווה גורם מרתיע וכי המשיב מבטא הבנה והכרה בצורך להימנע מקשר עם המתלוננת, לא הביאה לשינוי בהערכת הסיכון הגבוהה של שירות המבחן. אין בה כדי לשנות מתמונת המסוכנות הכוללת ומעוצמתה. זאת עולה, בין היתר, מהמעשים המיוחסים, מההתרשמות בדבר העדר תובנה של המשיב ביחס לדפוסיו האלימים כלפי המתלוננת, לרגשות הכעס שלו כלפיה והאשמתה במצבו ולרשום העולה בדבר התנהלות בעלת מאפיינים אובססיביים. אכן, ממה שהוצג אפשר והקשר בין המשיב והמתלוננת מתקרב לסיומו. ב"כ המשיב ציינה כי המשיב כבר הסכים להתגרש וכי נקבע דיון בעניין לעוד מספר חודשים. אלא שהקשר טרם הסתיים ונוכח התרשמות שירות המבחן בדבר יחס אובססיבי ורגשות כעס של המשיב כלפי המתלוננת אינני סבור שאפשרות שהקשר יבוא לסיומו חותרת תחת תמונת הסיכון בשלב זה. בית משפט קמא התייחס בהחלטתו לתכנית טיפולית שהוצגה לו ומצא כי אף שזו טרם התגבשה ואינה סופית יש בה משום שיקול להורות על מעצר באיזוק. המסמכים הוצגו גם בדיון שלפני. מדובר במכתב ממרכז טיפול "התחלה חדשה" בו צוין כי ככל שהמשיב ישוחרר ממעצר יוכלו לזמנו לצורך בדיקת צרכים טיפוליים ולהצגת תכנית טיפול מסודרת וכי על יסוד המידע הקיים ניתן לקבל את המשיב לטיפול. אינני סבור שיש בהיתכנות טיפולית ראשונית כאמור כדי להצדיק סטייה מהמלצת שירות המבחן. בנוסף, אין במה שהוצג כדי להתמודד באורח ממשי עם התרשמות שירות המבחן כי המשיב אינו בשל ואינו פנוי רגשית בשלב זה לטיפול ייעודי, כי אינו מגלה תובנה לחלקו ואחריותו למערכת היחסים הזוגית הבעייתית וכי הרצון שהביע להשתלב בטיפול נובע אך ממצוקת ההליך המשפטי (תסקיר מיום 6.7.21). אף אין במה שהוצג כדי להתמודד עם החלטת בית המשפט מיום 24.6.21 לפיה לא ניתן להורות על שחרור המשיב בטרם שילובו בהליך טיפולי כלשהו. בית משפט קמא עמד גם על התרשמותו החיובית של שירות המבחן - כמו גם שלו עצמו - משלושה מפקחים שהוצעו, הלומדים בישיבה שהוצעה כמקום האיזוק. בנסיבות העניין אין בפיקוח כאמור די כדי ליתן מענה הולם למסוכנות ואין בכך כדי להצדיק סטייה מהמלצת שירות המבחן. זאת, נוכח המסוכנות והסיכון הגבוה הנשקף מהמשיב, נוכח הקושי העולה הן ביחס למקום המעצר במתחם הישיבה - על ריבוי הנוכחים בו, והבאים ויוצאים ממנו - עניין המקשה על פיקוח אפקטיבי, ונוכח הקשיים שצוינו ביחס למשיב וליכולתו לעמוד בתנאים לאורך זמן.

7. בסיכומם של דברים: המסוכנות גבוהה. שירות המבחן העריך כי קיים סיכון גבוה להישנות התנהגות פוגעת כלפי המתלוננת. השירות התרשם ממאפיינים אובססיביים, מהעדר תובנה וממזעור דפוסים אלימים והעריך כי המשיב יתקשה לעמוד בתנאים לאורך זמן. החלופה שהוצעה אינה מספקת מענה הולם לכל אלה. אף אין טעמים נכבדים משקל המצדיקים לסטות מהמלצת שירות המבחן.

8. נוכח כלל האמור - הערר מתקבל. המשיב יעצר עד לתום ההליכים נגדו.

המזכירות תמציא את העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ה' אב תשפ"א, 14 יולי 2021, בהעדר הצדדים
(בהתאם לבקשתם והסכמתם).